

dictam, in qua tot & tantæ fiunt in mundo permutationes; ita quidem in mundo humano vis mentalis per intellectum influxus suos facit in regionem ætheream, in qua est vis vitæ, cuius denique influentiis spiritus æreus, vndique per corpus & alveos sanguineos dispersis, regitur atque gubernatur, ad vitæ humanæ complementum, atque ipsius conseruationem; at vero harum regionum essentias habemus ab illa regionum Macrocosmi, præterquam quam duplici afflatu (illo scilicet communi, quem creator mundo ad eius complementum assignauit, & eum proprium, quem ipse homini sub nomine spiraculi vitæ inspirauit in faciem Adami) necesse est quod particulæ cuiuslibet Macrocosmi regionis homini in sua creatione attributæ concurrant ad perfectionem regionum Microcosmi. Porro etiã eadem ratione liquet, quod infima Macrocosmi regio seu aer, meteororum varieformium præsentia aggrauata atque perturbata, etiam cum aere humano communicet assidue, quippe qui aer communiter inhaustus & inspiratus tam per nares, asperam arteriam, & poros Microcosmi, se iungit cum illo in homine iaculo, & per hanc communicationem ille etiam humanus est particeps & compos naturarum, impressionum in aere magno prius generatarum, ac tum postea per eum dissipatarum, & quasi in leminaria inclusarum: atque vt in Macrocosmo Deus influentias, omnia meteoia, tam propitia quam maleuola procreantes, per portas suas lucidas impluit in mundum angelicum, & ille in mundum cœlestem, qui tandem per illum elementarem vndique disseminat: ita quidem Deus est actor in his omnibus generalis, eiusque actus est eius verbi vndiq; dispersi seu sapientiæ, seu emanationis atque emissionis lucidæ effectus. Quare etiam manifestum est, quod omnes morbi in homine procreati non aliter procedant à Deo, quam meteoia illa in magno mundo: at vero quemadmodum voluntatis diuinæ effluxus prius per ordines angelorum varios secundum variam effluxuum rationem descendunt, qui etiam tum postea in corpora ætheris stellaria eos effundunt, à quibus denique in inferiora ad meteororum atque impressionum cuiuslibet generis procreationem impluuntur, ita quidem venti quasi spiritus & angelicæ impressiones, tam occulte quam manifeste, sunt ministri Dei, qui primum agunt in aere aperto, vt tum postea variis modis & viis agant in aere humano ad voluntatem seu placitum DEI siue bonum siue malum exequendum. Hinc ergo est, quod vt in mundo maiori dictum est, *præ fulgore in conspectu eius nubes transferunt, grando, & carbones ignis, & intonuit de cælo Dominus, & dedit altissimus vocem suam, & carbonem ignis, misit sagittas suas, & disparuit eos fulgura multiplicauit & conturbauit eos, &c. Psal. 17. a 9.* Vbi per sagittas intelligi possunt fulguris radii, vnde alibi dictum est, *ibunt directe emissiones fulgurum, & tanquam bene curuato arcu nubium exterminabuntur, & ad certum locum insilient. Sap. 5. 22.* Etiam in Microcosmo tali modo mediante Microcosmi spiritu agit Deus, videlicet in cendium in eius spiritu aereo non aliter accendendo, quam in aere Macrocosmico.

Quare in hæc verba erumpit Iob. *Sagittæ omnipotentis in me graues sunt, virus earum ebibit spiritum meum, & conturbationes Dei que acie instructæ sunt oppugnant me, Iob. 6. 4.* Et alibi, *Facies Iehouæ vt adhereat tibi pestis donec consumaris, Iehouæ te percutiet tabe æstuante;* Hoc autem fit in ira Iehouæ de qua sic loquitur *Ira Iehouæ sit vt ignis consumens, Et alibi, igne absumet Deus improbos, Et de hoc alibi, Effunde æstum tuum in alias gentes.* Porro etiam lepra cadens in Miriam niui comparari potest. Sed de his in historia nostra Microcosmi Praternaturali locupletissime. Nunc autem ad ministrorum angelicorum DEI descriptionem, quorum est mandata & placita DEI perficere, saltu quidem leui descendemus.

MEMBRI SECUNDI

LIBER PRIMVS.

DE ANGELIS IN GENERE.

CAP. I.

De variis intelligentiarum appellationibus, iis tam à Theosophistis, Cabalisticis atque etiam Philosophis assignatis, & de ipsorum ratione.

TAmetsi in Historia nostra Macrocosmica luculenter satis, licet verbis magis succinctis, de angelorum seu dæmonum tam bonorum quam malorum nominibus, naturis, locis, atque operationibus loquuti sumus: tamen hoc in membro ipsorum conditiones paulo accuratius inspicere nos vrget subiecti præ manibus nostris versantis necessitas. Quare dum hoc in loco apta se nobis præbet